

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 9/2025-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov 1. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a 2. maloletej [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupu Mestského súdu Bratislava II v konaniach vedených pod sp. zn. 11P/176/2022 a sp. zn. 9Em/4/2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 26. novembra 2024 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a sťažovateľka v 2. rade aj vyslovenia porušenia svojho práva podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa postupom mestského súdu v konaniach označených v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať v napadnutých konaniach bez zbytočných prietahov a priznal im primerané finančné zadosťučinenie každému po 2 000 eur.

2. Sťažovatelia namietajú prietahy v namietanom konaní vedenom pod sp. zn. 11P/176/2022, ktorého predmetom je zmena úpravy práv a povinností k maloletej sťažovateľke v 2. rade. V petite ústavnej sťažnosti sťažovatelia namietajú prietahy aj v konaní vedenom na mestskom súde pod sp. zn. 9Em/4/2024. Z vyjadrenia mestského súdu, ktoré si ústavný súd vyžiadal, vyplýva, že v tejto veci bolo rozhodnuté uznesením z 29. októbra 2024, proti ktorému podala povinná matka maloletej 18. decembra 2024 odvolanie. Súd vykonáva úkony spojené s odvolaním.

3. Namietané konanie vedené pod sp. zn. 11P/176/2022 sa začalo 9. septembra 2022 na Okresnom súde Bratislava II podaním návrhu zo strany matky na zmenu úpravy rodičovských práv a povinností a zvýšenie výživného. Konanie je od 1. júna 2023 vedené na mestskom súde, ktorý 9. novembra 2023, teda po roku a dvoch mesiacoch, vydal meritórny rozsudok. Proti rozsudku

sťažovateľ podal 29. decembra 2023 odvolanie a 9. januára 2024 aj matka maloletej. Spis bol 29. februára 2024 predložený Krajskému súdu v Trnave, ktorý o odvolaní rozhodol rozsudkom č. k. 13CoP/34/2024-787 z 10. apríla 2024 právoplatným 24. mája 2024. Odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch o výživnom a zamietnutí návrhu sťažovateľa na zmenu zverenia maloletej, v časti výrokov rozsudku o úprave styku sťažovateľa s maloletou sťažovateľkou rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Mestský súd po vrátení veci vykonal úkony v zmysle pokynov odvolacieho súdu a nariadil na 8. október 2024 pojednávanie, ktoré bolo odročené na žiadosť matky maloletej a jej právneho zástupcu z dôvodu kolízie. Pojednávanie sa uskutočnilo 29. októbra 2024, ďalší termín pojednávania bol určený na 28. január 2025.

4. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti napádajú postup mestského súdu ako nesústreďený a neefektívny. Svojou nečinnosťou súd spôsobuje prieťahy v namietanom konaní, pretože je ústavne nekonformné, aby od podania návrhu prešli už dva roky a dva mesiace a stále nebolo vydané právoplatné rozhodnutie, ktorým by došlo k odstráneniu stavu právnej neistoty. K prieťahom nedošlo v dôsledku zložitosti veci, ale len v dôsledku neefektívneho a nečinného postupu súdu, ktorého úkony nesmerujú k rýchlemu rozhodnutiu vo veci samej. V správaní sťažovateľa v 1. rade neexistujú žiadne okolnosti, ktoré by prispeli k predĺženiu konania, jeho aktívna účasť v konaní nemôže byť pričítaná na jeho ťarchu.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti okrem iného hodnotí aj otázku, či táto nie je zjavne neopodstatnená. Ústavný súd pri ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy odmieta ústavnú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú, ak celková doba konania pred súdom, ako aj postup zákonného sudcu nesignalizujú reálnu možnosť zbytočných prieťahov, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. ak argumenty v ústavnej sťažnosti nepreukázali v čase podania ústavnej sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola ústavná sťažnosť prijatá na ďalšie konanie. K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (m. m. I. ÚS 188/2019).

6. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd zároveň osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. I. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

7. Predmetom namietaného konania pod sp. zn. 11P/176/2022 je návrh na zmenu úpravy práv a povinností rodičov k maloletej sťažovateľke (zvýšenie výživného, úprava styku sťažovateľa v 1. rade s maloletou). Rozsudok mestského súdu z 9. novembra 2023, ktorý napadla odvolaním matka, ako aj sťažovateľ v 1. rade, zmenil predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Piešťany č. k. 9P/121/2018-1096 z 24. novembra 2020 v časti výroku o výživnom a úprave styku sťažovateľa s maloletou a návrh sťažovateľa v 1. rade na zmenu zverenia zamietol. Uvedené okolnosti veci

považuje ústavný súd za významné z hľadiska posudzovania právnej neistoty sťažovateľov a ústavnej intenzity prípadných pochybení súdu, pretože ide o rozhodovanie o navrhovanej zmene už nastolených právnych pomerov účastníkov konania.

8. Návrh matky bol podaný 9. septembra 2022 a mestský súd o ňom meritórne rozhodol 9. novembra 2023, po podaní odvolania matkou aj sťažovateľom bol spis predložený krajskému súdu, ktorý rozhodol rozsudkom z 10. apríla 2024 tak, že v časti výrokoch napadnutého rozsudku o úprave styku sťažovateľa v 1. rade s maloletou sťažovateľkou vec vrátil mestskému súdu na ďalšie konanie. Vo veci sa uskutočnilo pojednávanie 29. októbra 2024 a ďalšie sa má konať 28. januára 2025. Sťažovatelia namietajú nesústreďený a neefektívny postup mestského súdu vo všeobecnej rovine bez toho, aby označili konkrétne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver o neefektívnom či nesústreďenom postupe mestského súdu. Ústavný súd neopúšťa zreteľ zo záveru o potrebe prioritného postupu vo veciach týkajúcich sa maloletých. Napriek tomu dĺžku namietaného konania, ktoré v čase podania ústavnej sťažnosti trvalo dva roky a dva mesiace, v ktorom mestský súd vydal meritórne rozhodnutie, vec bola predložená krajskému súdu z dôvodu odvolania podaného obidvomi rodičmi maloletej a následne po rozhodnutí krajským súdom vrátená mestskému súdu, ktorý vo veci nariadil a vykonáva pojednávania, hodnotí ako ústavne udržateľnú.

9. Vo vzťahu k namietanému konaniu pod sp. zn. 9Em/4/2024 sťažovatelia uvádzajú iba to, že jeho predmetom je návrh na nútený výkon voči matke. Okrem toho neuvádzajú žiadnu argumentáciu, ktorá by odôvodňovala záver o neefektívnom postupe mestského súdu. Podstatné však je, že ide o konanie začaté v roku 2024, v ktorom mestský súd rozhodol uznesením z 29. októbra 2024, proti ktorému sa matka odvolala, preto súd vykonáva úkony spojené s odvolaním. Priebeh tohto namietaného konania nesvedčí o prieťahoch v postupe mestského súdu.

10. Vzhľadom na uvedené postup mestského súdu v oboch namietaných konaniach nemožno hodnotiť ako taký, ktorý by mal za následok porušenie uvedených základných práv sťažovateľov. Zároveň dĺžka namietaných konaní nedosahuje v čase podania ústavnej sťažnosti ústavnoprávny význam. Preto je ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietnutá. Tento záver však nebráni, aby si sťažovatelia v prípade pretrvávania prieťahov uplatnili nárok na ochranu základných práv ďalšou ústavnou sťažnosťou.

11. Okrem toho je daný dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. b) zákona o ústavnom súde, pretože sťažovatelia podali ústavnú sťažnosť bez zastúpenia advokátom. Vzhľadom na zjavnú neopodstatnenosť ústavnej sťažnosti však ústavný súd nevyzýval sťažovateľov na odstránenie tohto nedostatku, pretože ani v prípade zvolenia advokáta sťažovateľmi by nedošlo k zmene podstaty ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. januára 2025

Robert Šorl
predseda senátu